

Toespraak van Ad Melkert op de Vrij Iran Bijeenkomst in Parijs

30 juni 2018

Ad Melkert:

Shalom. Lieve vrienden, dank je wel voor dit privilege om op te treden op deze manifestatie van hoop en vastberadenheid. Dit is de dag waarop we onze gezamenlijke vastberadenheid vieren en bevestigen. Het is de jaarlijkse viering van het einde van de verschrikking die zovelen van jullie broers en zusters in Camp Ashraf en Camp Liberty gevangen hield.

Het doel daarvan was hen te isoleren, maar de internationale gemeenschap liet hen niet in de steek. Ik ben er trots op, dat ik door veel inspanning van de Verenigde Naties, onderdeel uitmaakte van die langdurige poging om recht te laten zegevieren. En ik bedank Albanië ervoor dat zij een voorbeeld hebben gesteld, dat veel andere Europese landen het schaamrood naar de kaken zou moeten jagen.

Ik groet de beweging die nooit opgaf, zich nooit overgaf en doorgaat met het pleiten voor de zaak van democratische verandering. Eindelijk kwam er echte vrijheid voor de dapperen. Niet aan het einde van een al gelopen weg, maar als een begin van de terugkeer naar het moederland van de vrijen.

Samen met zoveel anderen van zoveel nationale en politieke achtergronden, bevestig ik weer onze gezamenlijke hoop en verwachting dat fanatisme en expansionisme zullen stoppen, dat uiteindelijk onderdrukking instort door eigen tegenstellingen, dat vrije geesten nooit zullen stoppen met het opeisen van het recht op vrijheid van spreken, en dat alle

Iraanse burgers zullen genieten van een goed leven, daar zij verlangen naar vrede in plaats van naar oorlog.

Ja, ik ga met u mee in de algemene hoop en verwachting dat verandering in Iran binnen bereik is. Onze zaak is niet enkel de toekomst van Iran en van de vrije Iraanse burgers. Jullie zaak appelleert aan een wereldwijde zorg over rivaliteit over regionale en godsdienstige dominantie, over vernietiging van vreedzame samenlevingen, over export van terreur, en het meest van alles het ontelbare jonge mensen – mannen en vrouwen – een fatsoenlijk leven in vrede en voorspoed ontzeggen.

Uw zaak weerklinkt ver over de grenzen van jullie land als een doel voor rechtvaardigheid, democratie en respect voor mensenrechten als een universele oproep. Het maakt deel uit van een universele beweging om de stem van burgers te laten stellen boven de geweren van de militairen en al diegenen die proberen zich achter hen te verschuilen.

Wat indrukwekkend. Dit platform van hoop. De geschiedenis vertelt ons dat het lang kan duren, eer er rechtvaardigheid geschiedt. De geschiedenis heeft ook steeds weer laten zien dat een principe van rechtvaardigheid sterker is, werkelijk onbreekbaar, dan de praktijk van onderdrukking - die kan worden gebroken.

Er is slechts de wil voor nodig van degenen die daartoe vastbesloten zijn, niet op zullen geven; en dit is de wil die ik zie in jullie verlangen naar verandering, in deze bijeenkomst van vreedzame protesten, en onze gezamenlijke wens dat Iran opnieuw een baken van vertrouwen, een haven van stabiliteit, van samenleven en een inspiratiebron voor de wereld zal worden.

Dank jullie. Dank jullie, dat jullie mij toestaan dit platform te delen om uitdrukking te geven aan deze overtuiging en emotie, voor de vriendschap met jullie allemaal als vertegenwoordigers van verandering. De dag waarop die verandering er zal zijn, begint te naderen. Die dag zal de wereld tot een betere plek maken.

Dank jullie wel.